

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Exhortatio Dominorum subditos adificat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

remedium aliquod adhibeatur. Atque hoc modo vitia, quæ firmas à multis annis radices egerant, iam à corde euelli solent; & manifestata curari: totaq; domus ab omni idololatria spirituali occultè inualefcente, penitus emundari.

VERVM feruens Iacobi diligentia vterius etiam processit; nam quamuis idola ex auro argentoque conflata, illorumque in aures, & monilia admodum pretiosa essent, nullum tamen cupiditatis raditum dedit, nec metallum illud pretiosum in suum vsum conuertit: ne eius aspectu idola ipsa, quæ ex auro illo confecta erant, in memoriam reuocaret: ac propterea omne aurum & argentum, quod accepit, statim terræ infodit, ne in posterum videri posset. Imò notat Abulensis, Iacob non idola modò confregisse, sed igni omne metallum iniecit, vt liquefactum per terræ venas penetraret, atq; ita euanesceret: ne, quod in idolum conflatum fuerat, in hominum vsum cederet, eosq; pollueret. Quid verò hoc aliud sibi vult, quàm superiores ac dominos de familiarum suarum bono sollicitos commonefacere, non debere esse contentos, si peccata qualitercunque è medio auferantur, sed operam etiam dare debere, vt & occasiones & radices illorum penitus euellantur. Ne igitur auaritia illos excæcet, nec ob exiguum lucellum comparandum, domi quid retineant, quod alicuius criminis committendi sit occasio: sed viuat e contra amoris diuini in eis zelus, vt terra obruant, quidquid peccatum suscitare queat, dent operam, vt monilia aurea, quæ idolorum aures exornabant, obedientiamque idololatriarum testabantur, amoris diuini flamma consumantur & pereant, ac maledictam ad eò obedientiam detestentur, terræque profundo obruant: ne in posterum consurgat & compareat, neque alia in anima vigeat obedientia, quàm quæ offertur Deo vero, & Iesu Christo D. N. qui nos è dura captiuitate pretioso sanguine redemit; & ab omnibus peccatis nostris, quæ prouocet in profundum maris, emundabit. Declarauit hoc Iacob (vt bene Rupertus obseruat) dum idola iuxta noborem terebinthum (ex qua resina distillat) sepeliuit: quæ arbor crucis Christi figura est, è qua pretiosi sanguinis illius resina, ad vulnerum nostrorum medicamentum profluxit: cuius efficacia omnia delicta nostra sepulta euanescent.

§. II. Exhortatio Dominorum subditos edificat.

DENIQUE dominus domesticos suos ita exhortari debet, vt exemplo illis suo præluceat, dicendo sicut Iacob: *surgite & ascendamus in Bethel, vt faciamus ibi altare Deo, qui me exaudivit in die tribulationis meæ, & socius fuerit itineris mei, & non ait: ascendite, & struite altare; sed: ascendamus & faciamus.* nam in huius religionis actibus, capita præcedant necesse est, & alios secum trahere, vt sint tanquam a lucerna ardentes, quæ toti domui coluceant, & tanquam SAL: vt omnibus, qui in domo versantur, virtu-

tum

In dictum locum.

Occasiones & radices peccatorum tollenda.

Absit cupiditas.

i Mich. 7. 19
Li. 3. in Gen.
cap. 12.

Crucis Christi medicina.

I pra. sequor

a Mat. 5. 17.

tum gustum ac saporem adferant. Solent quippe serui in id accuratius incumbere, ac libentius, quod à Dominis suis fieri vident, & quæ illi laudant, etiam dilaudare, quæ verò rejciunt, pariter rejicere. Ipsi igitur primi templum adeant: quò sacris, & concionibus interfint, & Sacramentorum participes reddantur: ac tunc alios secum trahant: non modò vt filiorum ac seruorum illis comitatus honoris sit, sed vt omnes vnanimi consensu Deum dilaudent, eorundemque bonorum fiant participes. Proponant etiam, quanta illis olim beneficia contulerit Deus, quibus illos eripuerit periculis, quam benè ac placidè hætenus in consortio illius vixerint; quod ab eo bona charismata, fauoresque acceperint: æquum proinde videri, vt gratos se datori exhibeant: vt hoc pacto erga vnus Dei cultum afficiantur, qui tanta sibi obsequentibus bona confert, & ob accepta dona, immensas illi gratiarum actiones persoluant: quo ita paratiores ad maiora nouaque beneficia recipienda inueniantur.

Non est verò quod dæmonum minitantium pericula, & incommoda, dū templum adire, & alia deuotionis exercitia exequi conantur, perimescant. nam vt Iacob iter suum aggrediente, *terror Dei inuasit omnes*, itaque hostes perterriti, nemo vt cœptis obistere, aut aliquā illi inferre iniuriā sit ausus, ita quoque qui sanctis pijsque operibus incumbunt, quibus creatorem suum colant & honorent, confirmantur cælitus ac iuuantur, terrore inimicis, eadem impedire, aut saltem praua aliqua intentione inquinare satagentibus, iniecto. Nam (vt S. Chrysost. hoc examinans, ait) *nihil beatius est eo, qui diuinam gratiam affectus est*, & Deo placet: cuius prouidentia semper excubat ad eius inimicos propultandos, eumque à periculis eruendum.

Quod si insignem prouidentia huius effectum scire desideres, audi obsecro, quæ in hunc locum Rupertus annotat. Eodem namque capite, Rachelis è partu vehementi mortuæ obitus describitur, insinuatque id eadem astate, cum in Bethlehem pergeret, accidisse. Elucet hic insignis quædam Dei prouidentia ipsi Iacob inspirantis, vt omnia idola è familiæ manibus excuteret: ne scilicet Rachel, si cum iisdem mori cõtingeret, aliquod salutis discrimen incurreret. Apparet etiã, quam Rachelis felicitas fuerit, quæ tam sanctum & sollicitum maritum nacta sit: qui impietatis hanc caliginem ab oculis tolleretur, si mori cõtingeret, in gratia saltem Dei è viuus decederet. In quo adimpletur illud Apostoli: *b per viũ fidelem, sanctificatã esse mulierẽ infidelem; probum scilicet maritum causam esse salutis vxoris*. Hinc patres familias diligant, non esse incurios in danda opera, vt domestici exactam peccatorum Confessionem frequenter instituant, vitamque Christiano homine dignam agant: nam fortè inter plures, quibus id consulunt, aliquis erit, qui tali consilio & admonitione opus habeat: vt potè morti fortè propior:

& cuius

*Dominorũ
exhortatio.*

Dei benefici.

*Gratia Dei
inimicos
arceat.*

*Hom. 59, in
Gen.*

*Vbi supra.
Dei prouidentia,
mariti cura saluata
Rachel.*

*1. Cor. 7.
14.*

*Mors omni
hora expectanda.*

& cuius salus in maximo discrimine versatur: pendet verò eius remedium ex consilio & admonitione ita opportunè proposita vt eam exequatur. Discant item ab hoc exemplo illi, qui idola suam intra conscientiam delitescere sinunt, dum tempus opportunum habent, eadem eicere; ne mors inopinatò illos, cum iniquo ad eò hospite, qui aeternæ damnationis sit causa, operimat.

CAPVT VI.

RATIO ET MODVS QVO DOMINI, FAMILIAE
suae vitia corrigere, ac punire debeant, absque nimia se-
ueritate: aliorum ad id opera adhibita.

2. 2. q. 33. a. 3

Superiorum
propria Cor-
rectio.

Eius negli-
gentia cru-
delis.

I.

Reg. 46. ex
suis.

a Luc. 10. 31
Corpus cu-
ras animam
negliges?
I. Reg. ad
fratres ca. 7
refertur
q. 5. ca. 1.

AMETSI correctionis fraternæ præcepta ad omnes in genere ho-
mines, teste D. Thoma, pertineant; vt proximum, quò peccan-
di consuetudinem deserat, sedulo commoueat: ad prælatos ta-
men in primis ea spectant: quorum est non modò delinquentes
commouere; sed & acriter (si opus fuerit) rigideque reprehē-
dere, in eosque pro delicti grauitate animaduertere. Prælatorum verò no-
mine omnis Superior cum Ecclesiasticus, tum sæcularis (qualis is demum fue-
rit) Dominus cum subditis, pater cum filijs, ciuitatis præfectus cum ciuibus
comprehenditur. Qui omnes si officio huic, vel præ inertia ac negligentia,
vel ficto pietatis clementiæque titulo defuerint; in subditos, & vniuersam
suam Rempublicam, communitatem vel familiam, quin & in se ipsos cru-
deles erunt: vt interim taceam, quàm grauitè Deum offendant, qui fallam
hanc pietatem, ac veram potius crudelitatem grauitè puniet.

PRIMUM: si enim insignis crudelitas foret, seruum corpore ægrum, le-
ctoque defixum deserere, nec debita sanitatis recuperandæ remedia adhi-
bere: quò citius moreretur; ecqua futura immanitas (inquit Basilus) in ani-
ma illum debilem & infirmum non corrigere & iuuare, ne moriatur ma-
gna profectò crudelitas & immisericordia a sacerdotis illius ac Lenita fuit, dū
in seminecem viatorem à latronibus despoliatum incidentes, eiusdem nec
miseratione tacti sunt, nec vulnera alligauerunt, nec medicamen aliquod ap-
plicuere. Econtrà præclara atque insignis Samaritani misericordia, qui vul-
nera alligauit, medicamentum, non modò olei, quod lenit; sed & vini, quod
pungit, adhibuit, erit igitur (ait S. Augustinus) insignis & detestanda crude-
litas, sinere vt proximus tuus & subditus moriatur in anima, eò quòd cor-
rigere ac corripere negligas; summæ verò pietatis actus, medicinam adhi-

bere.